

20th January 1964]

திரு. செ. மாதவன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் சார். என்ஹுடைய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திலே “டிக்ளரேஷன்” என்ற வார்த்தை போட்டிருக்கிறேன். இந்த சர்க்கார் அதிகாரி.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : After the Hon. Speaker has given his ruling, the hon. Member cannot revert to the subject.

MR. SPEAKER : Does the hon. Member Sri S. Madhavan want to refer to the adjournment motion regarding the arrest of the Sub-Inspector?

SRI S. MADHAVAN : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : I will not allow it.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, திரு. மாதவன் கொடுத்திருக்கிற உரிமைப் பிரச்சனையிலே இந்த அவை அங்கத்தினர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி விவரம் தங்களுக்கு தெரிவிக்கப்படவில்லையா?

கனம் சபாநாயகர் : இன்னும் எனக்கு தகவல் வரவில்லையென்று தான் சொன்னேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்கள் யார் யார் என்ற பெயர்களைச் சொல்ல முடியுமா?

கனம் சபாநாயகர் : அது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்தது தானே.

VI—DISCUSSION ON THE GOVERNORS ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER : Some hon. Members have given notice of amendments to the Motion of Thanks. They may move the amendments now.

PULAVAR K. GOVINDAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note the failure of the Government to check rising prices more effectively which causes disappointment to the poor and wage-earning classes in this State ”.

The amendment was duly seconded.

SRI A. K. SUBBIAH : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that in the proposed scheme of procurement of rice and paddy by the Government, there is no mention about fixing of a fair price for procuring paddy or rice from agriculturists ”.

The amendment was duly seconded.

[20th January 1964]

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no mention is made about the excessive use of powers under section 144 of Criminal Procedure Code and section 30 of the Police Act curtailing the fundamental rights guaranteed by the Indian Constitution ”.

The amendment was duly seconded.

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no mention is made about the increase in allowance to the State Government employees on a par with the Central Government employees as a result of the upgrading of the cities in this State ”.

The amendment was duly seconded.

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no mention has been made about the remission of land revenue in those areas of this State where the monsoon has failed ”.

The amendment was duly seconded.

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no mention is made about the damage caused to the agriculturists in various parts of this State as a result of heavy rainfall ”.

The amendment was duly seconded.

PULAVAR K. GOVINDAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that in the Governor's Address there is no mention about the corresponding increase in the emoluments of the State Government servants on a par with the Central Government servants residing in the City of Madras, consequent on the classification of Madras City as an ' A ' class city ”.

The amendment was duly seconded.

PULAVAR K. GOVINDAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note the failure to mention anything about the execution of the schemes to provide drinking water facilities to the City of Madras ”.

The amendment was duly seconded.

20th January 1964]

PULAVAR K. GOVINDAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that there is no mention about the facilities given to the students to induce them to take up Tamil Medium courses ”.

The amendment was duly seconded.

PULAVAR K. GOVINDAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note the failure to mention regarding the schemes proposed to be taken up by the Government for the development of the handloom industry ”.

3-30
p.m.

The amendment was duly seconded.

PULAVAR K. GOVINDAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note the failure to mention about the ravages caused by the monsoon rains and also whether any remission of land revenue will be given to the ryots affected thereby ”.

The amendment was duly seconded.

PULAVAR K. GOVINDAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note the failure to mention about the necessity to start a Government Arts College in each district of this State ”.

The amendment was duly seconded.

PULAVAR K. GOVINDAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to mention that no steps have been taken to remove the hardships of the slum-dwellers ”.

The amendment was duly seconded.

PULAVAR K. GOVINDAN : Sir, I move—

Add at the end of the following :—

“ but regret to note the failure to mention about the depraving condition of the slums inhabited by the Scheduled Castes and Scheduled Tribes ”.

The amendment was duly seconded.

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no mention has been made about the nationalisation of bus transport ”.

The amendment was duly seconded.

[20th January 1964

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no mention has been made about the steps to be taken in furtherance of the Government's anti-corruption drive ”.

The amendment was duly seconded

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no mention has been made about opening of Fair Price Shops in every village Panchayat throughout the State ”.

The amendment was duly seconded.

SRI A. K. SUBBIAH : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to point out that the plight of the goldsmiths affected by the Gold Control Order continues to deteriorate due to inadequate relief measures and due to delay in giving effect to the revised order permitting manufacture of jewels with more than 14 carat purity by converting old jewels ”.

The amendment was duly seconded

SRI A. K. SUBBIAH : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to point out the need to take steps to come to an understanding with neighbouring States for the utilisation of rivers for the common good of all the States concerned and to augment irrigation and power resources of our State ”.

The amendment was duly seconded.

SRI A. K. SUBBIAH : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note the failure to mention that the building programmes especially those intended for hospitals which were suspended in view of the National Emergency may be revived by relaxing those restrictions ”.

The amendment was duly seconded.

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no mention has been made about the feelings expressed by the people of this State regarding the policy of the Government in the continuance of Hindi in schools and colleges in this State ”.

The amendment was duly seconded.

20th January 1964]

SRI V. R. NEDUNCHEZHIAN : Sir, I move—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that in the Governor's Address there is no mention regarding the constitution of a representative committee to chalk out a standing policy and to devise concrete steps for the control and reduction of prices of essential commodities ”.

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The motion of thanks to the Governor and the amendments are before the House for discussion.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின்மீது எழுந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்ளுகிற நான் ஒரு சில கருதாக்கங்களை இந்த மன்றத்தில் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளைப் பொறுத்த அளவில், இன்றிருக்கும் விலைவாசி அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை என்று அவர்கள் கவலையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதே நேரத்தில், உணவு உற்பத்தி செய்யாத இதர பொது மக்கள், ‘உணவுப் பொருள்கள் வாங்க முடியவில்லை, உணவுப் பொருள்களின் விலை அதிகமாக உயர்ந்து கொண்டே போகிறது’ என்று சொல்லி அவர்களும் கவலைப்படுகிறார்கள். இந்த இரு சாராரின் நிலையைப் பார்க்கும்போது, விவசாயிகளைப்பற்றி நாம் மிகக் கவலை கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இன்று இதர பண்டங்களின் விலையைக் காட்டிலும் அரிசியின் விலை அதிகமாக உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு சாதாரண விவசாயி, தான் உற்பத்தி செய்கிற நெல்லை விற்றுவிட்டு என்னென்ன அத்தியாவசியமான பொருள்கள் அவனுக்குத் தேவையோ அவைகளை வாங்கச் சென்றால் அவன் வருவாய்க்கேற்றவாறு கடைகளில் இதர பொருள்கள் வாங்க முடியவில்லை. மாட்டுக்குத் தீனி, பருத்தி, விதை, தவிடு போன்ற பொருள்கள் வாங்கவேண்டும் என்று கடைக்குச் சென்றால், கூடுதலான விலை கொடுத்துத்தான் வாங்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறான். அது மட்டுமல்ல. எந்தப் பொருளை வாங்கவேண்டும் என்று சென்றாலும் அவனுக்கு அல்லல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது, அக்காரணத்தினால்தான், அரிசி, நெல் போன்ற உணவுத் தானியங்களைப் பொறுத்தவரையில், விவசாயிக்கு அதிகமான விலை கிடைத்து விடுகிறது என்று இப்போதைய நிலையில் சொல்ல முடியாது. இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு நாம் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், இன்று உணவு உற்பத்தியிலே ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயி மேலும் மேலும் அந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி அடையச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பினாலும், இன்னும் கூடுதல் அளவு உணவுத் தானியங்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினாலும், தீவிர கவனம் செலுத்தி, உணவு உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருக்குவதற்குரிய சூழ்நிலை இப்பொழுது அவனுக்கு அமையவில்லை. அவன் என்ன செய்கிறான்?

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[20th January 1964]

வேறு பொருளை உற்பத்தி செய்ய அவன் முற்படுகிறான். "Money crops" என்று சொல்லக்கூடிய, வருவாயை அதிகமாகக் கொடுக்கும் பயிரை அவன் உற்பத்தி செய்ய முற்படுகிறான். நெல்லைப் பயிர் செய்து வந்த நிலத்திலே கரும்பு சாகுபடியும், இந்ர சாகுபடியும் செய்வதற்கு முன்வந்து, அதனால் தன்னுடைய வருவாயைப் பெருக்க ஆசைப்படுகிறான். இந்த நிலையை எண்ணிப் பார்த்து நாம் விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன முறைகளில் நல்ல உதவிகளைச் செய்ய முடியும் என்று சிந்தித்துப் பார்த்து உதவி செய்தாலொழிய உணவுப் பொருளை அதிகமாகப் பெருக்க முடியாது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

உப விநியோகத்தைப்பற்றிக் கவர்னர் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கிராமப் பகுதியில் சென்று பார்த்தால், விவசாயி எந்தக் காலத்தில் உரம் போடவேண்டுமோ அந்தக் காலத்தில் ரசாயன உரம் போன்றவற்றை வாங்க அவன் கையில் பணம் இருப்பதில்லை. உண்மையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் விவசாய உரங்கள் தேங்கித்தான் இருக்கின்றன என்றாலும் கூட, வாங்குவதற்கு அந்தச் சமயத்தில் பணம் கிடைப்பதில்லை. அந்த நிலையில் விவசாயி இருந்துகொண்டிருக்கிறார். நான் ஒன்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். கைத்தறித் துணி தேங்கி விட்டது என்றால், அவற்றை விற்க ரிபேட் கொடுக்கிறோம். அதேபோன்று விவசாயிக்குத் தேவையான உரத்தை வாங்கிக்கொள்ளும் வகையில் உரத்தின் விலையைக் குறைத்துக் கொடுத்தால் நலம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தனியாக ரசாயன உரத்தைப்போட்டுப் பயிர்செய்யவேண்டுமென்று விவசாயிகளை வற்புறுத்துவதைவிட இயற்கை உரங்களை அதிகமாகப் போட்டுப் பயிரிட வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இயற்கை உரம் என்று சொல்லும் போது, கலப்பு உரம், தழை உரம் முதலியவற்றைக் கொடுக்க வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும். டீலைப் பகுதிகளில் ஏராளமான தழை உரம் கிடைக்கிறது. அதை இலவசமாக விவசாயிகள் வெட்டிகொள்ள வசதி செய்துக்கொடுக்க காட்டிலாகாவின்ர் அனுமதிப்பதில்லை. எங்கள் பக்கத்திலே குளத்திலே பாசி அதிகமாக கிடைக்கிறது. அதைக் கூட இலாகாவின்ர் எடுக்க அனுமதிப்பது இல்லை. அந்த சிரமங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இதையெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் விவசாயிக்கு அதிக ஊக்கம் காட்டவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எவ்வளவுதான் நல்ல திட்டங்கள் போட்டு அரசாங்கம் அவற்றைச் செயல்படுத்தினாலும் கூட, இன்றைய நிலையில் அவை நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்று பொதுவாக ஒத்துக்கொண்டாலும், முழுதும் அந்த நிலை இல்லை. பெரிய ப்ராஜெக்டுகளில் வேலை நடத்துகிறோம். கோடிக் கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கிறோம். நாம் செலவழிக்கும் பணம் சரியான வகையில் பயன்படுகிறதா என்பதை கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். அப்போது எடுத்துக்காட்டாக ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அண்மையில் எங்கள் பகுதியில் நெய்யாற்றின் இடது கரைக்

20th January 1964]

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

கால்வாய்ப் ப்ராஜெக்ட் வேலை நடந்தது. ஒரு கோடி ரூபாய் அளவில் செலவு செய்தார்கள். அந்த ப்ராஜெக்ட் வேலை நடந்து கொண்டிருந்தபோது அங்கே பணம் பட்ட பாட்டைப் பார்த்தால் பயமாக இருந்தது. அங்குள்ள வெற்றிலை பாக்குக் கடையில் ஒரு பாக்கெட் சிகரெட் வாங்க அங்கு வேலை பார்க்கும் அதிகாரிகளும் கண்ட்ராக்டர்களும் தூறு ரூபாய் நோட்டை கொடுத்து வாங்கும் நிலை இருந்தது. அதேபோல், அந்தப் பகுதிக்குப் பக்கத்தில் திருவனந்தபுரத்திற்கும் கொல்லத்திற்கும் நம்முடைய ஜீப் கார் பறந்ததைப் பார்த்தால் மிகவும் பரிதாபகரமான காட்சியாக இருந்தது. இதை எதற்காகச் சுட்டிக் காட்டுகிறோம் என்றால், பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது, நாம் செலவழிக்கும் பணம் சரியாகப் பயன்படுகிறதா? அல்லது அங்கு லஞ்சம் தாண்டலும், ஆடுகிறதா? என்பதைக் கவனிக்க ஒரு குழு நியமித்தால் நலமாக இருக்கும். அந்தக் குழு திடீர்ச் சோதனை (ஸர்ப்ரைஸ் விஸிட்) செய்து, சரிவர வேலை நடக்கிறதா செலவழிக்கும் பணம் நல்ல முறையில் திட்டங்களுக்குப் பயன்படுகிறதா என்று கவனித்தால் நலமாக இருக்கும்.

இப்பொழுது அங்கு பார்த்தாலும், மது விலக்குத் திட்டத்தைப் பற்றிய பெரிய சர்ச்சை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப் பூரணமாக அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, இதில் கூடுதலாகக் கனம் செலுத்தவேண்டிய கடமை நமக்கு இருக்கிறது.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அண்டையில் தான் கோளா இருக்கிறது. அங்கு பூரணமாக மதுவிலக்குத் திட்டம் அமுலுக்கு வரவில்லை. நமது மாநிலத்தில் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து அமுலாக்க வேண்டுமானால் கண்டிப்பாக இந்தியா தேசம் முழுவதிலும் அந்தத் திட்டத்தைக் கட்டாயமாக அமுல் நடத்த வேண்டும். ஒரு மாநிலத்தில் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை வைத்துக்கொள்வது, இன்னொன்றில் அமுலாக்குவதில்லை என்று இருக்கக்கூடாது. இன்றையதினம் தமிழ்நாட்டில் இருந்து பலர் குடிப்பதற்காகவே அண்டை மாநிலங்களுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம் மாநிலப் பொருள் இதர மாநிலங்களுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இருந்தும் மதுவிலக்குத் திட்டம் இந்த மாநிலத்திலாவது வெற்றிகரமாக நடைபெறுகிறதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி நாம் மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இதை அப்படியே வைத்துக்கொள்வதா அல்லது தளர்த்துவதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து எந்த முடிவுக்கு நாம் வந்தாலும் அது அநில இந்தியா முழுவதும் ஒட்டுமொத்தமாகச் சேர்ந்து ஒருமுகமாக நடத்தக்கூடிய முடிவாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படியில்லாத காரணத்தினால் இன்றைய தினம் ஏழைகள் சிறைக்குச் செல்கிறார்கள். செல்வந்தர்கள் எல்லாம் பர்பிட வைத்துக்கொண்டு குடிக்கிறார்கள். ஏழை, செல்வந்தர் என்ற பாகுபாடு இன்றி, ஒன்று யாருக்குமே பர்பிட வழங்

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[20th January 1964]

காத நிலையை உண்டாக்க வேண்டும். இன்றையதினம் இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்கவேண்டிய அதிகாரத்தை யாருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோமோ அவர்களே இதற்கு எதிரிகளாக காணப்படுகிறார்கள். ஆகவே போலீஸ் இலாகாவின்மீதும் கொஞ்சம் கவனம் வைத்தால் நல்லாக இருக்குமென்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாட்டோடு அது சேர்ந்து ஏழெட்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இருந்தும் அந்தப் பகுதி அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இங்குள்ள சம்பள உயர்வோ, ப்ரமோஷனோ இன்னும் ஒன்றும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதை உடனடியாகச் சரிப்படுத்துவதற்கு ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தியாவது இந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்கவேண்டும். அங்குள்ள ஆசிரியர்களுடைய நிலைமையும் அப்படித்தான் இருக்கிறது.

மேலும் எங்கள் பகுதியில் ஏற்படுத்த இருக்கிற இரண்டு திட்டங்களைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக அந்தப் பகுதியில் விளவங்கோடு, கல்குளம் ஆகியவை மிகவும் பிற்போக்கான பகுதி, ஏழை மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதி. அந்தப் பிற்போக்கான பகுதி வளம்பெற அந்தப் பகுதிக்குக் கூட்டுறவு மூலம் ஏற்படுத்த இருக்கிற ஆலையைக் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இந்தச் சபை முன்பு சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாடு சுதந்திரம் அடைந்த காலத்திலே, நாடு பூராவும் பசியும், பட்டினியும், வறுமையும் அறியாமையும்தான் நிலவி இருந்தது. ஆனால் நம் சர்க்கார் ராஜ்யப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிற்பாடு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து நம்முடைய மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வேலை வாய்ப்பை அதிகரிக்கச் செய்து, உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், தங்க வீடும் ஏற்படும்படியாகப் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலேகூட நமது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட சாதனையின் காரணமாக நமக்கென்று ஒதுக்கிய 271 கோடி ரூபாய் 375 ஆக இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக மிகவும் மகிழ்ச்சி. இதேபோல் நம்முடைய பொருளாதார வளர்ச்சியோடு கூட பண்டங்களின் விலைவாசியும் உயர்ந்து வருகின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நமது அரசாங்கமும் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பல ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறது. வட்சம் பேர் கொண்ட நகரத்தில் கூட்டுறவுப் பண்டக சாலைகளை, மளிகைக் கடைகளை ஏற்படுத்தி வருகிறது. அதோடு இவ்வாண்டில் 50 ஆயிரம் மக்கள் கொண்ட பத்தொன்பது இடத்தில் ஒவ்வொரு பண்டகசாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அனுமதித்திருக்

20th January 1964] [திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

கிருார்கள். அதைப்போல பத்தாயிரம் மக்கள் கொண்ட ஒவ்வொரு ஊரிலும் கூட இந்தக் கூட்டுறவுக் கடைகளை ஏற்படுத்தினால் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய அத்தயாவசியமான பண்டங்களை எளிதான முறையில் பெறுவதற்கு வழியேற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு இன்றையதினம் குக்கிராமங்களுக்குக் கூட அத்தயாவசியமான பண்டங்களை சர்க்கார் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகித்து வருகிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது சர்க்கார் மில்காரர்களிடமிருந்தும், வியாபாரிகளிடமிருந்தும் கட்டாயமாக ஒரு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அது போலவே நம்முடைய மாநிலத்திலேயே பலவிடங்களில் நியாயமான விலையில் அரிசி கொடுப்பதற்கு பல நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்கினால்தான் இந்த விலையில் வெளியிலும்கூட அரிசி கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய முடியும். இதைக் கவர்னர் அவர்களும் கூடத் தம் உரையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நாம் விவசாயிகளுக்கு பலவகையில் கடன் கொடுத்து உதவி செய்து வருகிறோம். இருந்தும் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுவதற்கு ஒரு முக்கியமான காரணம் அடிக்கடி பயிர்களுக்குப் பூச்சி விழுந்தாலென்தான். அப்படிப் பூச்சி விழுவதனால் பயிர்கள் அழிந்து போகின்றன. அதற்காக ஏற்கனவே செய்த மாதிரி ஹெலிகாப்டரில்—விமானம் மூலமாக பூச்சி விழுந்த இடங்களில் மருந்து தெளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு அவசியம் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம், கால்நடை பாதுகாப்புத் திட்டம் உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் வேர்க்கடலை அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. பண்ணாட்டி, குறிஞ்சிப்பாடி போன்ற இடங்களில் தீவிரமாகச் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக பாக்கேஜ் ஸ்கிமை விருத்தாசலம் தாலுக்கா, கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்கா இவற்றில் அமுலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் சவுக்கு, முந்திரி சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். இதற்கு ஊக்கம் காட்டவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உணவுப் பொருளை அதிகப்படியாகப் பயிரிட்டாலும், பாக்கிப் பொருள்களும் தேவையாக இருக்கிறது. போக்குவரத்து வசதியை அதிகப்படுத்துவதும் அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே சென்னையில் இருந்து கன்னியாகுமரி வரையில் போடும் கோஸ்டல் ரோடை துரிதமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல சிறு கைத்தொழில்கள் அங்கங்கே ஏற்படுத்தப்பட்டால்தான் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அதிகமாகக் கிடைக்கும். ஆகையால்தான் நமது சர்க்கார் கூட்டுறவு முறையில் பல தொழில்களை ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக நல்லமுறையில் விநியோகம் செய்து வருகிறார்கள்.

இன்னும் நம் நாட்டில் சர்க்கரை, சிமிண்டி போன்றவை பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. ஆகவே இவ்விஷயத்தில் அரசாங்கமே மேற்கொண்டு பலபல தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று இத்தருணத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை] [20th January 1964]

அடுத்தாற்போல நெய்வேலியில் கிடைக்கிற பழுப்பு நிலக்கரியைக் கொண்டு சேலத்தில் கிடைக்கிற இரும்புக் கரியைக் கொண்டு கனரகத் தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்காக நிலத்தைக்கூட ஆர்ஜிதம் செய்வதாகத் தெரிகிறது. சேலத்தில் இருந்து நெய்வேலிக்கு ஒரு பாதையை நல்லமுறையில் அமைத்தால் அங்கிருந்து இங்கே இரும்புக் கரியைக் கொண்டுவந்து விருத்தாசலத்தில் ஒரு உருக்காலையை ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் நம்முடைய மாநிலத்தில் மின்சாரத் திட்டம் வெகுவேகமாக முன்னேறி வருகிறது. அதனால் தொழில்களுக்கு மின்சாரத்தை நல்லமுறையில் பயன்படுத்தி வருகிறோம். நீர் மின்சாரத்தை நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்வதோடு அனால் மின்சார திட்டத்தையும் ஏற்படுத்தி வருகிறோம்.

அதோடு நெய்வேலியைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கே பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டத்தின் மூலமாக மின்சாரம் கிடைக்கிறது. இது தொழில் அபிவிருத்திக்கும், விவசாய அபிவிருத்திக்கும் ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ஆயிரக் கணக்கான தொழிற்சாலைகளுக்கும் மற்றவற்றுக்கும் நேரிடையாக இதை விநியோகிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். அதுபோல விவசாய அபிவிருத்திக்கு யூரியா என்ற உரத்தையும் சரியான முறையில் விநியோகிக்க வேண்டும். இப்போது அண்மையில் அது சம்பந்தமாக நான்கு யூனிட்கள் வேலை செய்கின்றன. இன்னும் சில தினங்களில் ஐந்தாவது யூனிட்டை ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள். அந்த நிலை வரும்போது நெய்வேலியில் உற்பத்தியாகின்ற மின்சாரத்தினால் நம்முடைய மின்சாரப் பற்றாக்குறையும் நீங்கிவிடும் என்று நினைக்கிறேன்.

அண்மையில்கூட, சென்ற 9 மாதங்களில் மின்சார போர்டார் நெய்வேலியில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தை எடுத்து உபயோகித்து வந்தார்கள். இப்போதுகூட மின்சாரத்தின் விலை நிர்ணயம் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய அபிவிருத்திக்காகப் பெரிய ஆறுகளில் எல்லாம் குறுக்கே அணைக்கட்டி, தண்ணீரைத்தேக்கி, வாய்க்கால் வெட்டி, பாலைவனமாக இருந்த நிலங்களுையெல்லாம் சோலை வனமாக்கி வருகிறார்கள். பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு திட்டம், சித்தாறு—பட்டணங்கால் திட்டம் ஆகியவை நல்ல முறையில் ஈடேறினால் இன்னும் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும்.

சோஷல் செக்யூரிடி ஸ்கீமின் கீழ் 62,000 முதியோர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்க 1 கோடி, 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆயிரத்து ஐந்து ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களின் பிள்ளைகளுக்கும், சர்க்காரில் பணியாற்றும் குறைந்த வருமானமுள்ள ஊழியர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுத்து வருகிறார்கள். மதிய உணவுத் திட்டத்தின் காரணமாக ஏழை மக்கள்கூட பள்ளிக்குச் செல்லும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

20th January 1964] [திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

கிறது. கிராமங்களில் எல்லாம் பல ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தென்னாற்காடு ஜில்லா மிகவும் பிற்போக்கான ஜில்லா. அங்கு ஒரு சர்க்கார் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய கருத்துக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். நடராஜ கவுண்டர்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் உரையின்மீது நன்றி தெரிவித்து, ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே அரசியலைப் புகுத்தி விட்டார்கள் என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். சிலர் இந்தியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தியை எதிர்த்துப் பேசிய அவர்கள், 'தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு, தனியே அவர்க்கோர் குணமுண்டு' என்று வேறு கூறிக் கொண்டார்கள். தமிழை வளர்ப்பதற்காகப் பாடுபடுகின்றவர்கள், தமிழைக் காக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஆர்வமுடையவர்கள், எங்கள் மூச்செல்லாம் தமிழ்; எங்கள் ரத்தமெல்லாம் தமிழ் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள், ஒரு தமிழர் இந்த ராஜ்யத்தின் முதலமைச்சராகப் பணி புரிந்து திறமையான நிர்வாகத்தை நடத்திவிட்டுச் சென்றவரைக் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் பாராட்டினால், அதற்காக கவர்னர் உரையில் அரசியலைப் புகுத்தி விட்டார்கள் என்று சொன்னால், இவர்கள் தமிழிடத்திலும் தமிழர்களிடத்திலும் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? 'நாங்கள் இந்தியை எதிர்க்கின்றோம்; அரசியல் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்றோம், 14 மொழிகளையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றோம், ஆனால் அரசியல் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியைமட்டும் எரிக்கிறோம்' என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? இது எவ்வாறு இருக்கிறது என்றால், 'நான் அவனை மனைவியாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன், அவள் அழகாக இருக்கிறாள், அவளுடைய கருநிறக் கூந்தல் அழகாக இருக்கிறது, எல்லா அங்கங்களும் அழகாக இருக்கின்றன; அவளைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பும் உண்டு; ஆனால் அவளுடைய கால்கள் மட்டும் அழகாக இல்லை, ஆகவே கால்களை மட்டும் எரித்து விடுகிறேன்' என்று சொல்வதைப்போல் தான் இருக்கிறது. உண்மையாகப் பார்க்கப்போனால் இந்தியால் தமிழை என்றும் அழித்துவிட முடியாது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக யாராலும் அழிக்க முடியாத தமிழை; இந்தி அழித்துவிடும் என்று சொன்னால் அது தவறேயாகும். இந்த நாட்டிற்கு தேசிய பாஷை நிச்சயமாக வேண்டும்; அது இந்தியாகத்தான் இருக்க முடியும். தமிழை உண்மையிலேயே காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொருவரும் கட்டாயமாக இந்தி படித்தே ஆக வேண்டும். அதைவிட்டு இந்தியை எதிர்ப்பதற்காக ஒரு போராட்டத்தை ஆரம்பித்து, அதிலே கிராமங்களிலுள்ள ஏழை எளிய பெற்றோர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளைக் கல்லூரிப் படிப்பிற்கென்று அனுப்பியிருக்க, அந்தக் கல்லூரி மாணவர்களை எல்லாம்

[திரு. கே. எஸ். நடராஜ கவுண்டர்] [20th January 1964]

அதிலே ஈடுபடுத்தி அவர்களைக் கெடுக்கிறார்களே என்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கதாகும். அந்த மாணவர்கள் எப்போதும் 'ஒழிக, ஒழிக' என்று பேசித் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அன்று எதிர்பாராத விதமாக கடற்கரைக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு ஒரு கூட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்தக் கூட்டத்தில் எல்லோரும் மாணவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் அதிலே முதலிலே பேசும்போது, 'தாங்கள் எந்தக் கட்சியையும் சார்ந்தவர்கள் அல்ல' என்று பேசிவிட்டு, சற்று நேரத்திற்குள் 'நாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள்' என்று சொல்லக் கூடிய நிலைக்கு வந்து விட்டார்கள். இந்த நாட்டின் சிறந்த அறிவாளியும், நம்முடைய முதலமைச்சருமான பக்தவத்சலம் அவர்களை அந்த மாணவர்கள் தாக்கிப் பேசினார்கள். கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களை 'ரௌடி' என்று கூட அந்தக் கடற்கரைக் கூட்டத்தில் பேசினார்கள். அவ்வாறு பேசக்கூடிய மாணவர்களுக்கு எந்த விதமான ஆபத்தும் வரக்கூடாதே என்பதற்காக, பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காக அங்கு போலீஸ்காரர்கள் இருந்தார்கள். இதை விட ஜனநாயகமும், இதைவிட நல்ல ஆட்சியும் வேறு எங்கு நாம் காணப் போகிறோம். அந்த மாணவர்கள் தூங்கும்போது கூட 'ஒழிக, ஒழிக' என்று சொல்லும் நிலையில் 'வாழ்க' என்று சொல்வதற்குத் தகுதியே இல்லாத நிலையை உண்டாக்கி விட்டார்கள். இந்த நிலைமை நம்முடைய நாட்டிற்குப் பெருத்த நஷ்டமாகும். நான் அந்தக் கட்சித் தலைவர்களைப் பற்றி ஒன்றும் குறை கூறவில்லை. இந்த நாட்டிலே உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காகவும், விவசாய வளர்ச்சிக்காகவும், தொழில் வளர்ச்சிக்காகவும் புரட்சிகரப் போராட்டங்களை அவர்கள் நடத்தினால் நிச்சயமாக வரவேற்கலாம். அதைவிட்டு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களை நடத்துவதன் காரணமாக, அரசாங்கம் அவர்களின் பாதுகாப்புக்காக இந்த நெருக்கடி காலத்தில் மக்களுடைய வரிப் பணத்தைச் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், மாணவர்களை அரசியலுக்கு இழுக்காதீர்கள் என்பதுதான்.

இன்று விலைவாசி ஏற்றத்தைப்பற்றி எங்கும் பேசப்படுகிறது. எல்லாக் கட்சியினரும் பேசுகிறார்கள். 'விலைவாசி ஏறிவிட்டது, ஏ! அரசாங்கமே நீ என்ன செய்கிறாய்!' என்று பேசுகிறார்கள். அதற்கெல்லாம் பொறுப்பு இந்த அரசாங்கம் மட்டுந்தானா? எதற்கெடுத்தாலும் அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்லுவதைத் தவிர வேறு ஒன்றுமே இந்த நாட்டில் இல்லையா? நல்ல திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்வதற்கில்லையா? தொழில் முன்னேற்றத்தைப்பற்றி விவசாய முன்னேற்றத்தைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு ஒன்றுமே இல்லையா? இன்று விவசாயிகளுடைய நிலைமை 'உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால், உழுவுகோல்கூட மிஞ்சாது' என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. இன்று உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிக்குப் போதிய விலை கிடைக்கவில்லை. அவனைக் காப்பாற்றுவதோடு, வாங்கக்கூடியவர்களின் வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்க வேண்டும்.

பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படும் நாட்டில், வளரும் சமுதாயத்தில் விலைவாசி உயர்வைத் தடுப்பது முடியாத காரியம். அதே சமயத்தில் வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்க என்னென்ன செய்ய

[20th January 1964]

[திரு. கே. எஸ். நடராஜ கவுண்டர்]

வேண்டுமொ அவற்றை இன்று அரசாங்கம் நல்ல முறையில் திட்டமிட்டு செய்துகொண்டு வருகிறது. அதிலும் நம் தமிழக அரசாங்கம் நாம் பெருமைப்படத்தக்க முறையில் பாரதத்திலேயே நல்ல முறையில் பல துறைகளிலும் முன்னணியில் நிற்கிறது. மேலும் விவசாயம் செய்யப்பட வேண்டும். இப்போது நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யப்பட வேண்டும். இப்போது நல்ல முறையில் பொறுக்கு விதைகள் கொடுக்கப்படுகிறது. நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய வேண்டிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை எல்லாம் சர்க்கார் செய்து கொண்டு போகிறார்கள். இருந்தும் இன்னும் உற்பத்தியை நாம் பெருக்க வேண்டும். இருபதாம் நூற்றாண்டில் விஞ்ஞான ரீதியில் விவசாயம் செய்யப்பட வேண்டும். பொறுக்கு விதை கொடுப்பது, உரம் கொடுப்பது என்பது மட்டும் போதாது. சங்கீதத்தால் பயிர் வளர்ச்சி அடைகிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஒவ்வொரு பூமிக்கும் அததன் விவசாயிகளுக்கு டேப் ரிக்கார்டில் இசை அமைத்துக் கொடுத்து அவற்றை அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய காலம் வரலாம், அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க விவசாய வருமான வரியை அரசாங்கம் அவசியம் எடுத்து விட வேண்டும். வருமானமே இல்லாத விவசாயி, வருமான வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பிறகு நிலச் சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டு ஸ்டான்டேர்டு ஏக்கர் என்ற நெல்லாம் வந்தபிறகு இந்த வரியே தேவை இல்லை என்ற எண்கருத்தை நான் இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். பின்னர், பஞ்சாயத்து தேர்தல்கள் வரும்போது பஞ்சாயத்து தலைவர்களுடும், யூனியன் தலைவர்களையும் பொது ஜனங்களே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்கள் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதாக இருந்தால் மெஜாரிட்டி பலம் கொண்டவர்களுக்கூட தலைவராக வாழடிவதில்லை. இதற்கு, என் தொகுதியில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு தாங்கள் அனுமதிப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு பஞ்சாயத்து தலைவர் இறந்து விட்டார். அவருடைய பதவி உப தலைவருக்கு வந்தது. தலைவர் தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்று மேல் இடத்தில் இருந்து அறிக்கை வந்தது. தலைவர் தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்று அறிக்கை வருவதற்கு முன்னால் அரசாங்கச் சட்டம் வந்தது. அதாவது, உப தலைவர் தேர்தலை நடத்தக் கூடாதென்று. அது கெஜட்டில் வந்த பிறகு ஒரு தேர்தல் அதிகாரி உப தலைவரை தேர்தல் நடத்தச் சொன்னார். தேர்தல் நடத்த ஒப்புக் கொண்டார்கள். அதில் ஒருவருக்கு 12 அங்கத்தினர்கள் இருந்தார்கள். இன்னொருவருக்கு மூன்று பேர்கள்தான் இருந்தார்கள். அப்படி மூன்று அங்கத்தினர்கள் பலம் மட்டும் இருந்தவர் தலைவராக விட்டார். அந்த 12 அங்கத்தினர்களை எங்கேயோ காரில் கூட்டிக் கொண்டு போய் வைத்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான அறிவிப்பும் இல்லை. ஆறு மாதம் காத்திருந்து நம் பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்து மீண்டும் ட்ரிப் யூனலுக்கு அதை அறிவித்து மறுபடியும் கணக்குப் போட்டு பார்க்கும்போது மூன்று தினங்களுக்கு முன்னர் வரை பழைய தலைவரே இருந்தார்கள். ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய் இப்போது

[திரு. கே. எஸ். நடராஜ கவுண்டர்] [20th January 1964]

தான் அது முடிந்திருக்கிறது. ஆகவே பொது ஜனங்கள் மூலம் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போது இம்மாதிரி எல்லாம் நடக்கமுடியாது. (மணி அடிக்கப்பட்டது) ஒன்றை மட்டும் கூறிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் எக்ஸ்டென்ஷன் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்களையும் அதோடு சேர்த்து விட்டால் நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்த வசதியாக இருக்கும். இப்போது அவர் தனிப்பட்டு நிற்கிறார். அவர் கமிஷனர் உத்தரவிற்கு கீழ் படி வேண்டியிருக்கிறது, அந்த இலாகா தலைவர்கள் உத்தரவிற்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக உபாத்தியாயர்களின் நிலை இரண்டு பெண்டாட்டிக்காரன் நிலை போல் இருக்கிறது. அதுவும் இப்போது 35-ல் இருந்து 45 என்று எண்ணிக்கை உயர்ந்துவிட்டதால் பஞ்சாயத்திலுள்ள ஹயர் கிரேட் ஆசிரியர்களின் வேலை போய் விடும்போல் இருக்கிறது. அரசாங்கம் எப்படியாவது அவர்கள் வேலை போய் விடாது பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன் இன்னும் ஒரு முக்கிய விஷயம் பற்றி.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையின் பேரில் நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கொள்முதல் விஷயம் பற்றி கூறும்போது ஒரு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நாடு முன்னே உற்பத்தி பெருக வேண்டும். அப்படி உற்பத்தி பெருகுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். இன்று நாம் போட்டிருக்கும் திட்டங்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குப் பதிலாக, நெல் விளைச்சலுக்குப் பதிலாக காஷ் க்ராப்ஸைப் பெருக்கும் நிலைதான் இருக்கிறது. அநேக இடங்களில் காஷ் க்ராப்ஸைத்தான் செய்ய தயாராயிருக்கிறார்கள். அரிசிக் கொள்முதல் என்றுதான் இத்திட்டத்தில் இருக்கிறது. பெப்ரவரி-மார்ச்சு மாதங்களில் அரிசியைக் கொள்முதல் செய்து பின்னர் விநியோகம் செய்யும்போது அரிசி எப்படி நல்ல நிலைமையில் இருக்க முடியும்? இது தாய்மர்களுக்குத்தான் தெரியும். ஆகவே பல நாட்கள் இருப்பு வைத்து விநியோகம் செய்ய முடியுமா? எதனால் அரிசியைக் கொள்முதல் செய்கிறார்களோ தெரியவில்லை. நாம் இதற்கு முன்னால் பார்த்திருக்கிறோம் பின்னால் அதை யாரும் வாங்க தயாராக இருப்பதில்லை என்பதை. நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசியை வாங்க ஆள்கள் தயாராக இருக்கும் நிலையில் இருக்காது. இரண்டு மாதங்கள் கழிந்தால் அரிசியில் புழு விழுந்துவிடும். மாதந்தோறும் இரண்டு முறை காயப் போட்டுப் பக்குவப்படுத்த வேண்டும். ஆக, இரண்டு மாதத்தில் ஒரு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்து பின்னர் அது விநியோகம் செய்யப்படுவதற்கு பிரயோஜனப்படுமா? மாயில் சருக்கு 15 சத விகிதம் கழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது—

20th January 1964]

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

(loose water that is lost by leating at 130 degrees) ஒவ்வொன்றையும் காயப்போட்டு பார்க்க முடியுமா? அதிகாரிகளிடம் எல்லாப் பொறுப்பும் அதிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரோக்கன் ரைஸ்க்கு 15 சத விநிதம், டர்ட்டி ரைஸ்க்கு 1 சதவிநிதம் என்று கழிக்கப்படுகிறது. விவசாயிகளிடம் நெல் வாங்கும்போது வியாபாரிகள் சொன்ன விலைக்கு கொடுக்க வேண்டும். ADT 6 சன்னமாக இருக்கும். அதை ஷார்ட் டேர்ம் பாடி என்று சொல்வார்கள். ஆனால் அது டேபிள் ரைஸ் போல் இருக்கும். அதிகாரிகள் நினைத்தால் அதை பைன் ரைஸ் என்று சொல்லலாம், இல்லாவிட்டால் அதை மட்டமான ரைஸ் என்றும் சொல்லலாம். ஆகவே நான் சொல்வது என்னவெனில், ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று, ஒரு லெவி ஸிஸ்டம் வையுங்கள். விவசாயிகள் தாராளமாகக் கொடுப்பார்கள். டிரைடமும், மில்லரிடமும் கொடுக்கும்போது கொள்முதலில் குறையும். லெவி ஸிஸ்டத்தை விவசாயிகள் ஒப்புக் கொள்ளத் தயார், அடுத்தபடியாக உர விநியோகம். அதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ப்ளாக் லெவலில் விநியோகம் செய்யும்போது பி.டி.ஓ. நினைத்தால் உடனே கொடுக்க முடியும். உரம் இருக்கிறது, வாங்க ஆள்கள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். உரம் வாங்க கடன் வசதி அளித்தால் கிராமங்களில் கட்டுக்குத்தகை எடுப்பவன் கூட வாங்கத் தயார். ஆனால் கடன் கிடைப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே லோக்கல் எம்.எல்.ஏ., பி.டி.ஓ., சேர்மன் இவர்களைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டி போட்டு அப்பினை செய்த ஒரு வாரத்தில் அது கிடைக்கச் செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

மேலும், கரப்ஷன் இருப்பதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லப் படவில்லை. கரப்ஷன் என்ற வார்த்தை அடிக்கடி பேப்பரில் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு காரணம் என்ன என்றால் 'டிப்பார்ட்' மெண்ட் லெவலில் தாமதம் ஏற்படுவதுதான். சாதாரணமாக ஒரு ரைஸ் மில்லுக்கு லைசன்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்றால் இரண்டு வருடங்கள் ஆகின்றன. 4,000 ரூபாய்களை லைசன்ஸ் வாங்குவதற்காக செலவழிந்தது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்கான லைசன்ஸ் கொடுப்பது போர்ட் மட்டும் அல்ல, கவர்ன்மெண்டுக்கும் வரவேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் கலெக்டர் லெவினிலேயே கொடுத்தால் வீணாக தாமதமும் ஏற்படாது. கரப்ஷனும் நடைபெறுது. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பஞ்சாயத்து யூனியனை எடுத்துக்கொண்டால், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கென்று ஒரு ஜீப் இருக்கிறது. இதை தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. இவர்கள் எல்லாம் உபயோகித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பி.டி.ஓ. போகவேண்டுமென்றால் ஜீப் கிடைப்பதில்லை. கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் மாதம் 20 நாட்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலைக்கு அந்த ஜீப் உபயோகத்திற்கு கிடைப்பதில்லை. பஞ்சாயத்துக்கு

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [20th January 1964]

கென்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஜீப்பை மற்ற காரியங்களுக்கு உபயோகிக்கக் கூடாது. இதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், 1963-ல் நாம் நிலத்தீர்வையை உயர்த்தியிருக்கிறோம். ஆனால் இந்தத் தீர்வையை, கழிந்த வருடத்திலுள்ளதையும், இந்த வருடத்திலுள்ளதையும் சேர்த்து நிலத் தீர்வை கொடுக்கவேண்டுமென்றால் பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது. நிலத் தீர்வை, யூனியன் டாக்ஸ் இவைகளை எல்லாம் சேர்த்து ஒரு விவசாயி செலுத்துவது என்றால் மிகவும் கஷ்டம். முன்னால் ஒரு ரூபாய் செலுத்தவேண்டியிருந்தால் இப்போது 7 ரூபாய்களை கொடுக்கவேண்டியது வரும். 1963 ஆக்டில் போடப்பட்டிருக்கின்ற ரெவின்யூ டாக்ஸ்-ம் அதாவது லாண்ட் டாக்ஸ்-ம் அதோடு யூனியன் டாக்ஸ் இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்து வரும் போது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆதலால், இதை அடுத்த வருடத்தில் வாங்குவது நலமாக இருக்கும். அல்லது இரண்டு வருடத்தில் வருடத்திற்கு 50 சத விதிகம் வீதம் வசூல் செய்து கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், பஞ்சாயத்து சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடிக்கடி கிராமங்களுக்கு கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. இவர்கள் எல்லாம் வருகிறார்கள். ஆனால் வருகிற நேரத்தில் எல்லாம் ஆபீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் தான் முக்கியமான வேலையாக எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அதல்லாமல் அங்குள்ள சேர்மன்-னையோ அல்லது ஊரிலுள்ள முக்கியமான வர்களுையோ யாரையாவது அழைத்து என்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, அதிகாரிகளுக்கும் அவர்களுக்கும் எப்படி தொடர்பு இருக்கின்றது என்பதைப்பற்றி கலந்து பேசி—ஒரு லைலான் ஆபீஸர் போல்—நடவடிக்கை எடுத்தால் நலமாக இருக்கும். இவ்விதம் கலெக்டரோ அல்லது ஆர்.டி.ஓ.வோ நடந்து கொள்வதில்லை. இதன் காரணமாகத்தான் பல வேலைகள் தாமதப்படுகின்றன என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எங்களுடைய தொகுதியில் தென்காசி வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம் (Summer storage tank major work) இன்னும் நடத்தேறவில்லை. மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. இதை எம்ர்ஜென்ஸி ப்ரொவீஷனில் சேர்த்து வேலையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதில் இருக்கின்ற கஷ்டம் என்னவென்றால், ரிசர்வாயர் கட்டவேண்டும். ஓவர்ஹெட் டாங்க் வேண்டுமென்றால் சிறிய இடத்திலேயே கட்டி விடலாம். ரிசர்வாயர் அப்படியல்ல. இதற்கான இடத்தை லாண்ட் அக்விசிஷன் செய்து எடுக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு எழுதி ஒரு வருடமாகிறது. இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. லாண்ட் அக்விசிஷன் ஆக்ட் படி அவசரகால் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதன் காரணமாக திட்டம் நடைபெறாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

20th January 1964] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

அடுத்ததாக, ஜில்லா அடிப்படையில், கன்ஸ்யூமர்ஸ் (உபயோகிப்போர்) கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, ஜில்லாவின் மத்தியில் ஒரு பெரிய சொஸைட்டி ஏற்படுத்தி, அதன் கிளைகளாக மற்ற இடங்களிலும் சொஸைட்டிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதோடு மக்களுக்குத் தேவையான எல்லா சாமான்களும் இருக்கக்கூடிய வகையில் சொஸைட்டிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும், அப்போதுதான் மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், ஜமீன் பிரதேசங்களில் எல்லாம் ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன் இலாகா மூலமாகவும், ஸ்பெஷல் மைனர் இரிகேஷன் இலாகா மூலமாகவும் பல சீர்திருத்தங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் ரீமாடலிங் என்ற முறையில் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. குளங்களை ரிப்பேர் செய்திருக்கிறார்கள். இருக்கிற கால்வாய்களை ரிப்பேர் செய்திருக்கிறார்கள். இது மட்டும் போதாது. ரீமாடல் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் புஞ்சை நிலத்திலிருந்து நஞ்சையாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் கணக்கெடுக்க முடியும். நான்காவது ஜம்தாண்டுத் திட்டத்தில்தான் ரீமாடலிங் வொர்க்ஸ் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதை உடனடியாகச் செய்தல்தான் நல்ல முறையில் ஆயக்கட்டு நிலங்கள், மற்ற நிலங்கள் என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை சரியாக அறிந்து கொள்ள முடியும். அதிலும் ரீமாடலிங் வேலையை முதலாவதாக ஜமீன் ஏரியாவிலும், 'டேக்கன் ஓவர்' பிரதேசங்களிலும் நடத்த வேண்டும். இது மிகவும் அவசியம், இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, இதில் பேச சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : மதிப்புக்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் இந்த மாநிலத்தில் முதல் அமைச்சராக இருந்து பணிபாற்றிய மதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்களை பாராட்டக்கூடிய வகையில் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். காமராஜ் அவர்கள் அமுத்தமான காங்கிரஸ்காரர், தொண்டனுக்குத் தொண்டனாகவும், தலைவனுக்குத் தலைவனாகவும் இருந்து தம்முடைய கடமையை ஆற்றியவர், அரும் பெரும் தியாகங்களைச் செய்தவர், பெரிய தலைவர் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகமில்லை. அதற்காக நாங்கள் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது பாராட்டுவதற்குக் காரணத்தைப்பார்த்தால், உண்மையிலேயே இப்போது பாராட்டுக்கு உரியதுதான் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இதைப்பற்றி பலர் பலவிதமான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக காமராஜ் அவர்களுடைய திட்டத்தைப்பற்றி பலர் பலவிதமாக பேசினார்கள். நேரு அவர்கள் காமராஜ் அவர்களுடைய திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில், காமராஜ் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை முதலாவதாக தமிழ் நாட்டுக்ககத்தான் தயாரித்தார்கள், பின்னால் அதை ஆராய்ந்து பார்த்தபோது அகில இந்தியாவுக்கும் இது தேவையாக இருந்தது என்று

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [20th January 1964]

கூறியிருக்கிறார்கள். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. திட்டத்தினுடைய நோக்கம் என்ன என்று பார்க்கும்போது, கட்சியைப் பலப்படுத்தவேண்டும் என்பதும், கட்சியைத் தூய்மைப்படுத்தவேண்டும் என்பதும் என்றும் கூறினார்கள். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சியில் உட்பூசல் எதுவும் இல்லை, லஞ்ச ஊழல் எதுவும் இல்லை, ஆகவே தமிழ்நாடு காங்கிரஸை தூய்மைப்படுத்தவேண்டும் என்ற அவசியம் இருக்கிறது என்பதை யாரும் கூற முடியாது. ஆகவே கட்சியைப் பலப்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கம்தான் இத்திட்டத்தில் அடங்கியிருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. அந்த நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது என்று பார்த்தால், திருச்செங்கோடும், திருவண்ணாமலையும், கொடுத்த முடிவுதான். தலைவர்களை சிறையில் வைத்தும் வேண்டிய அளவுக்கு தொல்லைகளை கொடுத்தும், அரசாங்கத்தின் மூலமாக என்னவெல்லாம் காட்ட முடியுமோ அவைகளை எல்லாம் காட்டியும், திருச்செங்கோடும், திருவண்ணாமலையும் தந்த முடிவளைப் பார்த்த பின்னால்தான் திட்டத்தைப்பற்றி யோசிக்க முடிந்தது. காமராஜ் அவர்களுக்கு 67-ல் நடைபெறப்போகின்ற தேர்தல் காட்சி கண் முன்னால் வந்து நின்றது. அடுத்த தேர்தலில் தங்களுக்கு மெஜாரிட்டியாக வா முடியாது, பதவியில் வா முடியாது என்பதை தெரிந்து கொண்ட பின்னால்தான் ஏதாவது செய்தாக வேண்டும் என்ற முடிவிற்கு வந்தார்கள். அதற்காகத் தான்—பொது மக்களிடத்தில் இருக்கின்ற வோட்டுக்களைக் காண மாடு பெற்றாக வேண்டும் என்ற காரணத்தின் மீதுதான் ஆட்சியிலிருந்து விலகியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் கட்சியை பலப்படுத்துவதற்காக விலகியதை பாராட்டுவது என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத ஒன்று. 1967-ல் வருகின்ற தேர்தலிலும், காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் ஆட்சியைவிட்டு விலகினால், அது இந்த மன்றம் பொதுவாக பாராட்டக்கூடிய செயல்தானா? அவர்களுடைய தொண்டுக்கு, அவர்களுடைய தியாகத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்கிறோம், ஆனால் பொதுவாக இந்த மன்றம் ஒப்புக்கொள்கிற வரையில் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடுவது ஒத்துக்கொள்ளக்கூடியதல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய கவர்னர் அவர்கள், திட்டங்களைப் பற்றி சொல்லும்போது, 291 கோடி என்று போட்டிருந்த திட்டத்திற்கு நாம் இப்போது 325 கோடி அளவுக்கு எட்டிவிட்டோம் என்று பெருமைக்குரியதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள், பாராட்டியுமிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக 50 ரூபாயை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு மனைவி மளிகைக் கடையில் சென்று வீட்டுக்கு வாங்க வேண்டிய சாமான்களை—50 ரூபாய்க்கு வாங்கவேண்டியதை 60 ரூபாய்க்கு வாங்கி வந்தால், அவளை நல்ல மனைவி என்று சொல்ல முடியாது. அதே நேரத்தில் வாங்க வேண்டிய சாமான்களில் பாதியையும் வாங்காமல் கூடுதலாகவே ரூபாய்க்கு சில சாமான்களை மட்டும் வாங்கிக்கொண்டு வந்தால், அவள் மனைவியாக இருப்பதற்கே லாயக்கற்றவள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அந்த முறையில் முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் நமது சர்க்கார் 4 கோடி அதிகமாக செலவழித்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில்

20th January 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 2.04 லட்சம் டன் அளவுக்கு தான் உற்பத்தியை சாதித்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 4.85 லட்சம் டன் சாதிக்கத் திட்டம் ஆக, முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டு காலத்தில் 6.89 லட்சம் டன் சாதித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போது 5.37 லட்சம் டன் சாதித்திருக்கிறோம் என்று கூறப்படுகிறது. இரண்டு ஐந்தாண்டுகளில் 4 கோடி ரூபாய் அதிகமாக செலவழித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் உணவு உற்பத்தி சாதனையைப் பார்த்தால் 1.52 லட்சம் டன் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்றால் கவர்னர் அவர்கள் பாராட்டியிருப்பதை எப்படி ஒப்புக்கொள்ள முடியும்? இந்த கவர்னர் உரையை நாட்டு மக்களிடத்தில் கொடுத்தால், நல்லவர்களிடத்தில் கொடுத்தால், அவர்கள் பாராட்ட முன்வருவார்களா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றி கவர்னர் கூறியிருக்கிறார். விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்று நாங்கள் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறியபோது, 'விலைவாசி எங்கே ஏறியிருக்கிறது, 1½ புள்ளி தானே ஏறியிருக்கிறது. அப்படி ஏறியிருந்தாலும் அது இந்த நாட்டில் மட்டும் தான்' என்று கூறினார்கள். அப்படிச் சொன்னவர்கள் இன்று விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னால் இது எங்கள் பாராட்டத்தின் பலனால் தான் என்று கண்டு நாங்கள் பெருமைப் படுகிறோம். அதே நேரத்தில் விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்க அவர்கள் காட்டியிருக்கிற பரிசாரம் என்ன? அதற்குப் பரிகாரமாக கூட்டுறவு இயக்கத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். ஊருக்கு ஒரு கடை வைப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு சின்ன ஊராக இருந்தால் கூட, 50 கடைகள் இருந்தாலும் அவற்றால் மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாது என்ற நிலை இருக்கும்போது ஊருக்கு ஒரு கடை வைக்கிறோம் என்றால் அது எப்படிப் பலன் அளிக்கும்? கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் ஊழல்களைப் பற்றி இப்போது பேசுவதற்கு நேரமில்லை. அதைப் பற்றி வேறு இடத்தில் பேசிக் கொள்ளலாம். இன்னும் அடுத்து, நிரந்தரத் தீர்வு உற்பத்தியை உயர்த்துவது தான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி உற்பத்தியை உயர்த்துவதற்காக எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குமா? குளிக்கப் போய் சேற்றை பூசிக் கொள்ளும் முறையில் தான் அது இருக்கிறது. எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் கொள்முதல் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். கொள்முதல் திட்டத்தில் கொடுத்திருக்கிற விலை என்ன? கொடுக்கக் கூடிய விலை மோட்டா நெல்லாக இருந்தால் 64 படிகள் கொண்ட மூட்டை 18 ரூபாய் அல்லது 20 ரூபாய்க்குள் விற்கவேண்டும். அதுவே சன்ன நெல்லாக இருக்குமானால் 25 ரூபாய்க்கு மேல் விற்க முடியாது. இந்த நிலையைப் பற்றி கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தேர்விற்போது ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி கொடுப்போம் என்று அரிசியைப் பற்றி மட்டுந்தானே பேசினார்கள் என்று, அரிசி விலையை மட்டும் குறைக்கும் முறையில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். சோறு போடு என்று சொன்னால் சோற்றை மட்டும் போட்டால் போதுமா? விலைவாசியைக் குறைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அரிசி

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [20th January 1964]

விளையை மட்டும் குறைத்து விட்டால் போதுமா? ஒரு மூட்டை நெல்லை விறரூல் ஒரு பிள்ளைக்கு வேண்டிய துணிமணிகளைக் கூட வாங்க முடியவில்லை. இரண்டு மூட்டை நெல்லை விறரூல் கூட ஒரு மாதத்திற்கு வேண்டிய மளிகை சாமான்கள் வாங்க முடியவில்லை. மூன்று மூட்டை நெல்லை விறரூல் கூட ஒரு ஏக்கருக்கு வேண்டிய உரத்தை வாங்க முடியவில்லை. பிற பொருள்களின் விலை அந்த அளவுக்கு ஏறியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் மலை போல இருக்கிற நேரத்தில் நெல் விளையை மட்டும் மடுவுக்குக் கீழே கொண்டு வந்து விட்டால் உழவன் எப்படி உற்பத்தி செய்வான்? அதற்கு பதில் 'நாங்கள் பாசன வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம், மண் வளப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம், பல காரணங்களுக்காகக் கடன்கள் கொடுக்கிறோம், உரம் எல்லாம் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம்' என்று சொல்லலாம். உழவன் மனதிலே உள்ளத்திலே ஊக்கம் இல்லை என்றால் எப்படி அவன் உற்பத்தி செய்வான்? இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே முதல் இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் போட்ட திட்டத்தில் 1.52 லட்சம் டன் குறைவாக இருந்தால், நடைமுறையைப் பொறுத்து நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன் அடுத்த ஆண்டு இந்த உற்பத்திகூட இருக்காது. இங்கே பேசும்போது ஒரு கனம் அங்கத்தினர் 'காஷ் க்ரப்'-புக்குப் போவார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், இந்த சர்க்காரை நம்பி அவன் அதைக் கூடச் செய்ய மாட்டான்; உழவன் எருதை, ஏரை மறந்து விடுவான், வீட்டில் உட்கார்ந்து விடுவான். இதைப் பற்றி சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொரு நிகழ்ச்சியைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். நாங்கள் என்னவோ இப்போது இருக்கிற சட்டத்திற்கு அவமானம் தேடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவமானம் நாங்கள் தேடுகிறோமா? நாங்கள் செய்தது என்ன? இராமாயணத்தில் சொல்லுவார்கள், சூர்ப்பனகையை அங்கலீனப் படுத்தினார்கள் என்று. அதைப் போல இந்தச் சட்டத்தை குறைந்த காலத்தில் 16 திருத்தங்களின் பேரால் உருக்குலைத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் தான் இந்திய கான்ஸ்டிடியூஷனுக்கு அவமானம் தேடிய வர்களேயொழிய நாங்கள் அல்ல. நாங்கள் செய்த பணி என்ன? அதிலே இந்தி மொழி பற்றி திருத்தம் என்ற பெயரால் அவர்கள் ஏற்படுத்திய ஒரு களங்கத்தைப் போக்கும் பணியினை மேற்கொண்டோம். இந்தியினால் தமிழ் அழியாது என்று சொன்னார்கள். நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன், இந்த மன்றத்தில் இருக்கும் உறுப்பினர்கள் பலர் இங்கே தமிழில் பேசுகிறார்கள். இங்கு தமிழில் பேசி விட்டு வீட்டில் தெலுங்கில் பேசும் உறுப்பினர்கள் எத்தனை பேர்கள்? அங்கு தமிழ் அழியவில்லையா? அதே போல சில உறுப்பினர்கள் இங்கே தமிழில் பேசி வீட்டில் கன்னடத்தில் பேசுகின்ற நேரத்தில் தமிழ் அழியவில்லையா? நேரம் போதாத காரணத்தினால் இதற்கு மேலும் இதைப் பற்றி விளக்கிப் பேச இயலவில்லை—இந்தியினால் தமிழ் அழியத் தான் செய்யும். இம் மாநில அமைச்சர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அது விலங்கு மொழி என்று. அது கட்டாயம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால்

20th January 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

அதே நேரத்தில் மத்திய மந்திரிகள் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்காக இந்தி மொழி கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டிய மொழி என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முரண்பட்ட கருத்துக்கள் ஏன்? இந்த மந்திரிகளுக்கு அந்த மந்திரிகளின் திட்டங்களைப் பற்றி மறுத்துப் பேச உரம் இருக்கிறதா? இன்னொன்று சொல்ல வேன். நீதித் துறையில் இந்தி வரவேண்டுமென்று சொல்லி விட்டார்கள். அதையொட்டி சட்டக் கமிஷனும் நீதித் துறையில் வழங்க வேண்டிய சொற்கள் இந்தியாக இருக்க வேண்டுமென்று கூறிவிட்டது. அதே நேரத்தில் இந்தியா பூராவுக்கும் நீதி மன்றங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரே சீராக இருக்கவேண்டுமென்று இந்திச் சொற்களை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு நமது மதிப்புக் குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமும் கூறியிருக்கிறார்கள். நம் முதல் அமைச்சர் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்களா? அதைப் பற்றி இந்த மன்றம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். தமிழ் அழியும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ஆகையால் தான் தமிழை அழிக்க வருகிற இந்தியை எதிர்த்துப் போராட்டத்தில் இறங்கியிருக்கிறோம். உங்களுக்கும் உங்கள் எதிர் காலச் சந்ததி களுக்கும் சேர்த்து தான் நாங்கள் போராடுகிறோம். அதில் பங்கு கொள்ளாது போனாலும், எங்கள் போராட்டத்தை நையாண்டி செய்வதையாவது கைவிடுங்கள் எனக் கேட்டு விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

VII—ANNOUNCEMENT.

ARREST OF SOME MEMBERS.

MR. DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House that I have received intimation from the Sub-Inspector of Police, St. Thomas Mount Police Station, that Sri V. Krishnamoorthi, Member of Nellikuppam Constituency and Sri M. R. Krishnamoorthy, Member belonging to Kattumannarkoil Constituency, who are concerned in Sivakanchi Police Station Crime No. 28 of 1964 under section 120 (B), Indian Penal Code, read with section 188, Indian Penal Code and section 30 (2) of the Police Act and section 5 of Prevention of Insults to National Honour Act and sections 109 and 147, Indian Penal Code, have been arrested at 13-45 hours on 20th January 1964 inside the Government Estate, near the Legislators' New Hostel, Madras. They are likely to be lodged in Sivakanchi Police station lock-up.

VI—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

* திரு. கரு. சீமைச்சாமி : மதிப்புக்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரை மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே காமராஜர் பொறுப்பிலிருந்து பதவி விலகியதைப் பற்றி பாராட்டி, பெருமையாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். கனம் ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கூட காமராஜ்-பிள்ளை கென்னடி, குருஷேஷுடன் கூட ஒப்பிட்டுப் பேசி